

Godina XIV
Utorak, 29. juna/lipnja 2010. godine

Broj/Broj
53

Godina XIV
Utorak, 29. juna 2010. godine

ISSN 1512-7486 - bosanski jezik
ISSN 1512-7494 - hrvatski jezik
ISSN 1512-7508 - srpski jezik

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE

Na temelju članka IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na 75. sjednici Zastupničkog doma, održanoj 7. travnja 2010. godine, i na 46. sjednici Doma naroda, održanoj 28. svibnja 2010. godine, usvojila je

ZAKON

O ZAŠTITI OZNAKA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Članak 1. (Predmet Zakona)

- (1) Ovim se Zakonom uređuju način stjecanja, održavanje, sadržaj, prestanak i pravna zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: BiH).
- (2) Ovaj se Zakon primjenjuje i na imena podrijetla i zemljopisne oznake koje su međunarodno registrirane za BiH.
- (3) Odredbe ovoga Zakona neće se primjenjivati na proizvode u dijelu u kojem su stjecanje i sustav zaštite kao i ostvarivanje prava korištenja oznake zemljopisnog podrijetla za te proizvode izričito drukčije uređeni posebnim zakonom.

Članak 2. (Pojam oznake zemljopisnog podrijetla)

- (1) Oznaka zemljopisnog podrijetla (u daljnjem tekstu: oznaka podrijetla) jest svaka oznaka kojom se neka zemlja ili mjesto koje se u njoj nalazi, izravno ili neizravno, označava kao zemlja ili mjesto zemljopisnog podrijetla proizvoda.

(2) Oznake podrijetla koriste se za obilježavanje prirodnih, poljoprivrednih, industrijskih, obrtničkih i proizvoda domaće radinosti.

Članak 3.
(Pojam zemljopisne oznake)

Zemljopisna oznaka je oznaka koja identificira određenu robu kao robu podrijetlom s teritorija određene zemlje, regije ili lokaliteta na tome teritoriju, čija se određena kakvoća, ugled ili druga svojstva robe bitno mogu pripisati njezinom zemljopisnom podrijetlu.

Članak 4.
(Pojam imena podrijetla)

Ime podrijetla je zemljopisni naziv zemlje, regije ili lokaliteta koji služi za označavanje proizvoda koji odatle potječe, a čija su kakvoća i posebna svojstva isključivo ili bitno uvjetovani zemljopisnom sredinom, koja obuhvaća prirodne i ljudske čimbenike, i čija se proizvodnja, prerada i priprema u cijelosti odvijaju na određenom ograničenom području.

Članak 5.
(Tradicionalni i povijesni nazivi)

Oznaku podrijetla čini i naziv koji nije administrativni zemljopisni naziv određene zemlje, regije ili lokaliteta, koji je dugotrajnom uporabom u prometu postao općepoznat kao tradicionalni naziv proizvoda koji potječe iz toga područja ili je u pitanju povijesni naziv toga područja, ako ispunjava uvjete iz čl. 2., 3. i 4. ovoga Zakona.

Članak 6.
(Podrijetlo sirovine)

Proizvod se može iznimno zaštititi imenom podrijetla ili zemljopisnom oznakom ako ima dokazano tradicionalno obilježje, visok ugled i dobro je poznat, te kada sirovina za proizvodnju toga proizvoda potječe iz područja različitog ili šireg od područja prerade, ako je područje proizvodnje sirovine ograničeno i postoje posebni uvjeti za proizvodnju te sirovine, kao i sustav inspekcijske kontrole koji osigurava nadzor nad ispunjenjem posebnih uvjeta.

Članak 7.
(Homonimni nazivi)

Ako su nazivi dvaju ili više mjesta iz kojih proizvod potječe istovjetni ili gotovo istovjetni u pisanom ili govornom obliku (homonimni nazivi), zaštita takvih zemljopisnih naziva bit će priznata svim zainteresiranim osobama koje ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom, na temelju načela pravednog i ravnopravnog tretiranja proizvođača na tržištu i istinitog obavještanja potrošača, osim kada to može izazvati zabunu u javnosti o točnom zemljopisnom podrijetlu proizvoda.

Članak 8.
(Nazivi koji se ne mogu zaštititi zemljopisnom oznakom ili imenom podrijetla)

(1) Zemljopisnom oznakom ili imenom podrijetla ne može se zaštititi naziv:

- a) koji je oprečan javnom poretku ili moralu,
- b) koji je ime zaštićene biljne sorte ili životinjske vrste, ako bi to moglo dovesti javnost u zabludu o zemljopisnom podrijetlu proizvoda,
- c) čiji bi izgled ili sadržaj mogao stvoriti zabunu u gospodarskom prometu glede vrste, podrijetla, kakvoće, načina proizvodnje ili drugih svojstava proizvoda,
- d) koji je točan naziv zemlje, regije ili lokaliteta iz kojeg proizvod potječe, ali koji kod potrošača izaziva lažnu predstavu da proizvod potječe iz druge zemlje, regije ili lokaliteta,
- e) koji je, uslijed dugotrajne uporabe, u običnom govoru izgubio svoje zemljopisno značenje i postao generičan, odnosno uobičajeni naziv za označavanje određenog proizvoda,
- f) koji nije zaštićen ili je prestao biti zaštićen u zemlji podrijetla ili koji se prestao koristiti u toj zemlji.

(2) Ovim se Zakonom ne štiti ime podrijetla ili zemljopisna oznaka proizvoda od vinove loze ako je ta oznaka istovjetna nazivu sorte grožđa koja je postojala na teritoriju BiH prije 1. siječnja 1995. godine.

Članak 9. (Generički naziv)

(1) Generički naziv je zemljopisni naziv koji je, iako se odnosi na zemljopisno mjesto u kojemu je proizvod prvobitno nastao ili je stavljen na tržište, u uobičajenom govoru izgubio svoje zemljopisno značenje i postao opći naziv toga proizvoda.

(2) Pri utvrđivanju je li neki zemljopisni naziv postao generički naziv uzimaju se u obzir sve okolnosti, a osobito postojeće prilike na zemljopisnom području iz kojega proizvod potječe i na kojem se rabi.

Članak 10. (Nacionalni tretman)

(1) Strane fizičke i pravne osobe uživaju jednaka prava kao i domaće fizičke i pravne osobe glede zaštite oznaka podrijetla u BiH ako to proizlazi iz međunarodnih ugovora ili konvencija kojima je pristupila ili ih je ratificirala BiH (u daljnjem tekstu: međunarodni ugovori i konvencije) ili iz načela reciprociteta.

(2) Postojanje reciprociteta pretpostavlja se dok se ne dokaže suprotno.

Članak 11.
(Nadležnost za postupak zaštite oznaka podrijetla)

(1) Pravna zaštita oznaka podrijetla, sukladno odredbama Madridskog sporazuma o suzbijanju lažnih ili prevarnih oznaka podrijetla na proizvodima od 14. travnja 1891. godine, ostvaruje se izravnom primjenom tih odredaba i propisa o suzbijanju nelojalne konkurencije, u sudskom postupku pred stvarno i mjesno nadležnim sudom ili u upravnom postupku pred nadležnim carinskim tijelom ili tijelom tržišne inspekcije.

(2) Sud je nadležan odlučiti koje oznake podrijetla, zbog svojeg generičnog karaktera, ne uživaju zaštitu sukladno odredbama Madridskoga sporazuma o suzbijanju lažnih ili prevarnih oznaka podrijetla na proizvodima, isključujući iz pričuve određene ovim stavkom zemljopisne nazive regija za oznake podrijetla proizvoda od vinove loze.

Članak 12.
(Nadležnost za postupak zaštite imena podrijetla i zemljopisne oznake)

(1) Poslove koji se odnose na postupak zaštite zemljopisne oznake i imena podrijetla u upravnom postupku propisanom ovim Zakonom obavlja Institut za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Institut).

(2) Ako nije drukčije propisano ovim Zakonom, u postupku pred Institutom primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09).

(3) Protiv odluke Instituta donesene u postupku iz stavka (1) ovoga članka može se uložiti žalba Povjerenstvu za žalbe Instituta (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo za žalbe) u roku od 15 dana od dana primitka odluke.

(4) Protiv odluke Povjerenstva za žalbe može se pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka odluke.

Članak 13.
(Registri)

(1) Institut u elektroničkom obliku vodi Registar prijava imena podrijetla, Registar prijava za priznanje statusa ovlaštenih korisnika imena podrijetla, Registar prijava za priznanje statusa ovlaštenih korisnika zemljopisnih oznaka, Registar imena podrijetla, Registar zemljopisnih oznaka, Registar ovlaštenih korisnika imena podrijetla, Registar ovlaštenih korisnika zemljopisnih oznaka, Registar međunarodnih prijava imena podrijetla i Registar zastupnika za zaštitu zemljopisnih oznaka i imena podrijetla (u daljnjem tekstu: Registar zastupnika).

(2) Registrom međunarodnih prijava imena podrijetla smatrat će se zbirka prijava imena podrijetla podnesenih na temelju Lisabonskog aranžmana o zaštiti imena podrijetla i njihovom međunarodnom registriranju i objavljenih od Međunarodnog ureda Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni ured).

(3) Registri iz stavka (1) ovoga članka objedinjeni su u jedinstveni sustav registara industrijskog vlasništva BiH u elektroničkom obliku.

(4) Sadržaj registara iz stavka (1) ovoga članka propisat će se posebnim provedbenim propisom uz ovaj Zakon (u daljnjem tekstu: provedbeni propis).

(5) Registri iz stavka (1) ovoga članka smatraju se javnim knjigama i zainteresirane osobe mogu ih razgledati bez plaćanja posebnih pristojbi.

(6) Na pismeni zahtjev zainteresiranih osoba i uz plaćanje propisane pristojbe i naknade troškova postupka, Institut će izdati preslike dokumenata i odgovarajuće potvrde i uvjerenja o činjenicama o kojima vodi službenu evidenciju.

Članak 14. (Zastupanje)

(1) Fizičke i pravne osobe koje se bave zastupanjem u postupku zaštite imena podrijetla i zemljopisnih oznaka pred Institutom moraju biti upisane u Registar zastupnika iz članka 13. stavak (1) ovoga Zakona.

(2) Stranu fizičku ili pravnu osobu u postupku pred Institutom mora zastupati zastupnik upisan u Registar zastupnika, a domaća pravna i fizička osoba može istupati pred Institutom i samostalno.

(3) U Registar zastupnika upisuju se fizičke i pravne osobe koje ispunjavaju uvjete utvrđene provedbenim propisom.

Članak 15. (Pružanje informacija)

(1) Institut će svakoj osobi, na njezin pismeni zahtjev, omogućiti uvid u dokumentaciju koja se odnosi na ime podrijetla ili zemljopisnu oznaku.

(2) Sadržaj i način uvida iz stavka (1) ovoga članka uredit će se provedbenim propisom.

(3) Usluge pretraživanja prijavljenih i registriranih imena podrijetla i zemljopisnih oznaka za strane osobe pružaju se posredstvom zastupnika iz članka 14. stavak (2) ovoga Zakona, a domaće osobe mogu zahtijevati usluge pretraživanja i samostalno.

Članak 16.

(Pristojbe i naknade u postupku registracije imena podrijetla ili zemljopisne oznake, stjecanja i održavanja statusa ovlaštenog korisnika i pružanja informacijskih usluga)

(1) Za sve radnje u postupku registracije i prestanka imena podrijetla ili zemljopisne oznake, stjecanja, održavanja i prestanka statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake te za pružanje informacijskih usluga plaćaju se pristojbe suglasno važećim propisima kojima se uređuju državne administrativne pristojbe (u daljnjem tekstu: pristojbe) i naknade posebnih troškova postupka (u daljnjem tekstu: troškovi postupka) u visini određenoj posebnom tarifom koju donosi Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa Bosne i Hercegovine, na prijedlog ravnatelja Instituta.

(2) Dokaz o plaćenju pristojbi i troškovima postupka iz stavka (1) ovoga članka dostavlja se Institutu na način utvrđen provedbenim propisima.

Članak 17.

(Međunarodna registracija imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Ovlašteni korisnik imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno podnositelj prijave za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake, može podnijeti zahtjev za međunarodnu registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake sukladno međunarodnom ugovoru koji obvezuje BiH.

(2) Zahtjev za međunarodnu registraciju iz stavka (1) ovoga članka podnosi se putem Instituta uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka.

(3) Sadržaj zahtjeva za međunarodnu registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake i postupanje Instituta povodom toga zahtjeva uredit će se provedbenim propisom.

DIO DRUGI - POSTUPAK POVODOM PRIJAVE ZA REGISTRACIJU IMENA PODRIJETLA ILI ZEMLJOPISNE OZNAKE

Članak 18.

(Pokretanje postupka za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Postupak za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake pokreće se odgovarajućom prijavom.

(2) Prijava imena podrijetla ili zemljopisne oznake može se odnositi samo na jednu oznaku ili naziv zemljopisnog područja i samo na jednu vrstu proizvoda.

Članak 19.

(Osobe koje mogu podnijeti prijavu za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

Prijavu za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake (u daljnjem tekstu: prijava imena podrijetla ili zemljopisne oznake) mogu podnijeti:

- a) domaće fizičke ili pravne osobe koje na određenom zemljopisnom području proizvode proizvode koji se označavaju nazivom tog zemljopisnog područja,
- b) udruge osoba iz točke a) ovoga stavka, gospodarske komore, udruge potrošača, općinska, kantonalna, entitetska i državna tijela zainteresirana za zaštitu imena podrijetla, odnosno zemljopisne oznake u okviru svojih aktivnosti,
- c) strane fizičke ili pravne osobe odnosno strane udruge, ako je ime podrijetla odnosno zemljopisna oznaka priznata u zemlji podrijetla, kada to proizlazi iz međunarodnih ugovora.

Članak 20.

(Bitni dijelovi prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

Bitni dijelovi prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake su:

- a) zahtjev za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake,
- b) opis zemljopisnog područja,
- c) podaci o osobitim svojstvima proizvoda.

Članak 21.

(Zahtjev za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Zahtjev za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake sadrži:

- a) podatke o podnosiocu prijave,
- b) zemljopisni naziv koji se štiti,
- c) vrstu proizvoda koji se obilježava određenim zemljopisnim nazivom,
- d) zemljopisni naziv područja ili mjesta iz kojega potječe proizvod koji se obilježava određenim zemljopisnim nazivom,
- e) potpis podnosioca prijave,
- f) dokaz o plaćenju pristojbi,
- g) ovlast, ako se prijava podnosi posredstvom punomoćnika.

(2) Ako prijavu podnosi strana osoba, zahtjev iz stavka (1) ovoga članka mora sadržavati i javnu ispravu koju izdaje nadležno tijelo u državi podrijetla, kojom se potvrđuje da je ime podrijetla odnosno zemljopisna oznaka priznata u državi podrijetla, kao i ovjereni prijevod te javne isprave na jedan od jezika u službenoj uporabi u BiH.

(3) Zahtjev za registraciju imena podrijetla, uz elemente iz stavka (1) ovoga članka, sadrži i naznaku o ovlaštenoj akreditiranoj organizaciji koja provodi kontrolu posebnih svojstava proizvoda.

(4) Zahtjev za registraciju zemljopisne oznake, uz elemente iz stavka (1) ovoga članka, može sadržavati i izgled zemljopisne oznake, ako osim riječi sadrži i figurativne dijelove ili samo figurativne dijelove koji su pogodni za identificiranje zemljopisnog podrijetla određene robe.

Članak 22.

(Opis zemljopisnog područja)

Opis zemljopisnog područja sadrži podatke o zemljopisnom području iz kojega potječe proizvod i obuhvaća bliže određenje administrativnih granica toga područja, zemljopisnu kartu toga

područja i podatke o zemljopisnim i ljudskim čimbenicima koji uvjetuju osobita svojstva, kakvoću ili ugled proizvoda koji je u pitanju.

Članak 23.

(Podaci o osobitim svojstvima proizvoda)

(1) Podaci o osobitim svojstvima proizvoda, ako je u pitanju prijava zemljopisne oznake, sadrže opis načina proizvodnje proizvoda, preciznu naznaku o osobitim svojstvima ili kakvoći proizvoda, uključujući i podatke o stečenom ugledu, odredbe o tomu tko ima pravo koristiti zemljopisnu oznaku i pod kojim uvjetima, kao i odredbe o pravima i obvezama korisnika zemljopisne oznake.

(2) Podaci o osobitim svojstvima proizvoda, ako je u pitanju prijava imena podrijetla, podnose se u obliku elaborata o načinu proizvodnje proizvoda te posebnim svojstvima i kakvoći proizvoda. Elaborat naročito sadrži:

- a) podatke o podnositelju prijave imena podrijetla i osobi ovlaštenoj za zastupanje,
- b) zemljopisni naziv koji se štiti,
- c) podatke o ustaljenom načinu i postupku proizvodnje proizvoda,
- d) podatke o posebnim svojstvima i kakvoći proizvoda,
- e) podatke o uzročnoj vezi između zemljopisnog područja i posebnih svojstava i kakvoće proizvoda,
- f) dokaz o obavljenoj kontroli posebnih svojstava proizvoda od ovlaštene akreditirane organizacije,
- g) odredbe o načinu obilježavanja proizvoda,
- h) odredbe o tomu tko i pod kojim uvjetima ima pravo koristiti ime podrijetla,
- i) odredbe o pravima i obvezama korisnika imena podrijetla,
- j) podatke određene drugim propisima kojima se regulira kakvoća konkretnog proizvoda.

(3) Dokaz iz stavka (2) točke f) ovoga članka ne može biti stariji od šest mjeseci.

Članak 24.

(Datum podnošenja prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Za priznanje datuma podnošenja prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake potrebno je da prijava podnesena Institutu na taj datum sadrži bitne dijelove prijave iz članka 20. ovoga Zakona.

(2) Institut potvrđuje zaprimanje prijave podnositelju prijave na njegovom primjerku.

- (3) Po zaprimanju prijave Institut ispituje sadrži li prijava dijelove iz stavka (1) ovoga članka.
- (4) Ako prijava ne sadrži dijelove iz stavka (1) ovoga članka, Institut će pismeno pozvati podnositelja prijave da u roku od 30 dana, koji se ne može produljiti, otkloni nedostatke zbog kojih prijava nije mogla biti upisana u odgovarajući registar prijava, uz upozorenje da će prijava biti odbačena ako nedostaci ne budu otklonjeni.
- (5) Ako podnositelj prijave u roku iz stavka (4) ovoga članka ne otkloni nedostatke, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.
- (6) Ako podnositelj prijave u roku iz stavka (4) ovoga članka otkloni nedostatke, Institut će zaključkom priznati kao datum podnošenja prijave onaj datum kada je podnositelj prijave otklonio uočene nedostatke.
- (7) Prijava kojoj je priznat datum podnošenja upisuje se u odgovarajući registar prijava.

Članak 25.

(Registar prijava imena podrijetla i Registar prijava zemljopisnih oznaka)

U Registar prijava imena podrijetla i Registar prijava zemljopisnih oznaka upisuju se podaci o bitnim dijelovima prijave iz članka 20. ovoga Zakona i drugi podaci propisani provedbenim propisom.

Članak 26.

(Redoslijed ispitivanja prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

- (1) Prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake ispituju se prema redoslijedu određenom datumom njihovog podnošenja.
- (2) Iznimno od odredbe stavka (1) ovoga članka, prijava se može ispitivati po žurnom postupku:
 - a) u slučaju sudskog spora ili pokrenutog inspekcijuskog nadzora ili carinskog postupka,
 - b) ako je podnesen zahtjev za međunarodnu registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake,
 - c) ako je, suglasno drugim propisima, u određenom roku neophodno izvršiti registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake, uz obvezu podnošenja posebnog zahtjeva za to.
- (3) U slučaju iz stavka (2) ovoga članka podnosi se zahtjev za ispitivanje prijave po žurnom postupku.
- (4) Za zahtjev za ispitivanje prijave po žurnom postupku iz stavka (2) toč. b) i c) ovoga članka plaćaju se pristojbe i troškovi postupka.

Članak 27.

(Ispitivanje urednosti prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake i njezino odbacivanje)

- (1) Postupak ispitivanja urednosti prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake obuhvaća ispitivanje svih uvjeta propisanih ovim Zakonom i provedbenim propisom.
- (2) Prijava je uredna ako sadrži bitne dijelove iz čl. 20., 21., 22. i 23. ovoga Zakona, dokaz o uplati propisane pristojbe i troškova postupka i druge propisane podatke.
- (3) Ako utvrdi da prijava nije uredna, Institut će pismenim putem, uz navođenje razloga, pozvati podnositelja prijave da je uredi u roku koji ne može biti kraći od 30 dana niti dulji od 90 dana.
- (4) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave, uz plaćanje pristojbe i troškova postupka, Institut će produljiti rok iz stavka (3) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 90 dana.
- (5) Ako podnositelj prijave ne uredi prijavu u ostavljenom roku ili ne plati pristojbu i troškove postupka za njezino uređivanje, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.
- (6) U slučaju iz stavka (5) ovoga članka, uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka, podnositelj prijave može podnijeti prijedlog za vraćanje u prijašnje stanje u roku od tri mjeseca od dana primitka zaključka o odbacivanju.

Članak 28.

(Odustajanje od prijave)

- (1) Podnositelj prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake može tijekom cijelog postupka odustati od prijave.
- (2) U slučaju kada podnositelj prijave odustane od prijave, Institut će donijeti poseban zaključak o obustavljanju postupka.
- (3) U slučaju iz stavka (2) ovoga članka, prijava imena podrijetla ili zemljopisne oznake prestaje važiti idućega dana od dana predaje Institutu izjave o odustajanju.

Članak 29.

(Ispitivanje uvjeta za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

- (1) Ako je prijava imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake uredna u smislu članka 27. stavak (1) ovoga Zakona, Institut ispituje jesu li ispunjeni uvjeti za registraciju imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake.
- (2) U postupku ispitivanja uvjeta za registraciju imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, Institut može pribaviti mišljenje kompetentne institucije ili pojedinca (u daljnjem tekstu: stručnjak) o posebnim svojstvima, ugledu i kakvoći proizvoda koji su navedeni u prijavi imena podrijetla ili zemljopisne oznake.

(3) Ravnatelj Instituta ovlašten je odrediti stručnjaka iz stavka (2) ovoga članka u svakom pojedinačnom slučaju.

(4) Stručnjak iz stavka (2) ovoga članka dužan je dostaviti traženo mišljenje u roku od 60 dana od dana kada mu je zatraženo.

(5) Ako stručnjak iz stavka (2) ovoga članka ne dostavi traženo mišljenje u roku od 60 dana od dana kada mu je zatraženo, Institut će ispitivati ispunjenost uvjeta za registraciju bez pribavljenog mišljenja.

Članak 30.

(Rješenje o odbijanju registracije imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Ako je stručnjak iz članka 29. stavak (2) ovoga Zakona dao negativno mišljenje o ispunjesti uvjeta za registraciju imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, ili ako Institut utvrdi da prijava imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake, Institut će pismenim putem, na temelju rezultata ispitivanja, obavijestiti podnositelja prijave o razlozima zbog kojih ime podrijetla ili zemljopisna oznaka ne može biti registrirana i pozvati ga da se očituje o tim razlozima u roku koji ne može biti kraći od 30 dana niti dulji od 60 dana.

(2) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave, uz plaćanje administrativne pristojbe i troškova postupka, Institut može jednom produžiti rok iz stavka (1) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 90 dana.

(3) Ako se podnositelj prijave u ostavljenom roku očituje o razlozima zbog kojih ime podrijetla odnosno zemljopisna oznaka ne može biti registrirana, Institut je dužan pribaviti mišljenje stručnjaka iz članka 29. stavak (2) ovoga Zakona o njegovom očitovanju.

(4) Ako stručnjak iz članka 29. stavak (2) ovoga Zakona ne dostavi traženo mišljenje u roku od 60 dana od kada mu je zatraženo, Institut će nastaviti postupak ispitivanja ispunjenosti uvjeta za registraciju bez pribavljenog mišljenja.

(5) Institut će rješenjem odbiti registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake ako se podnositelj prijave imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake uopće ne očituje ili ako se očituje, a Institut ili stručnjak iz članka 29. stavak (2) ovoga Zakona i dalje smatra da se ime podrijetla odnosno zemljopisna oznaka ne može registrirati.

Članak 31.

(Pretvaranje prijave imena podrijetla u prijavu zemljopisne oznake, i obratno)

(1) Do okončanja postupka, na zahtjev podnositelja prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake, uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka, prijava imena podrijetla može se pretvoriti u prijavu zemljopisne oznake, i obratno.

(2) U postupku ispitivanja ispunjenosti uvjeta za registraciju imena podrijetla Institut je dužan predložiti podnositelju prijave imena podrijetla da je pretvori u prijavu zemljopisne oznake, ako nisu ispunjeni uvjeti za registraciju imena podrijetla, ali su ispunjeni uvjeti za registraciju zemljopisne oznake.

(3) Ako u postupku ispitivanja ispunjenosti uvjeta za registraciju zemljopisne oznake uoči da zemljopisna oznaka ispunjava uvjete ili bi mogla ispuniti uvjete za registraciju kao ime podrijetla, Institut je dužan predložiti podnositelju prijave zemljopisne oznake da je pretvori u prijavu imena podrijetla.

(4) Institut donosi poseban zaključak o pretvaranju odgovarajuće prijave.

(5) Podaci o pretvaranju odgovarajuće prijave upisuju se u odgovarajući registar prijava.

DIO TREĆI - PRIGOVOR

Članak 32.

(Objavljivanje prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Ako je stručnjak iz članka 29. stavak (2) ovoga Zakona dao pozitivno mišljenje o ispunjavanju uvjeta za registraciju imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, ili ako u roku iz članka 29. stavak (4) ovoga Zakona nije dao mišljenje i ako Institut nađe da prijava imena podrijetla ili zemljopisne oznake ispunjava uvjete za registraciju imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake propisane ovim Zakonom, Institut će podatke o prijavi imena podrijetla ili zemljopisne oznake objaviti u "Službenom glasniku Instituta" (u daljnjem tekstu: službeno glasilo).

(2) Podaci iz prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

(3) Nakon što objavi prijavu iz stavka (1) ovoga članka, Institut će učiniti dostupnim javnosti sve dijelove prijave, uključujući i elaborat o posebnim svojstvima proizvoda iz članka 21. stavak (2) ovoga Zakona.

Članak 33.

(Prigovor na prijavu imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Nakon objavljivanja prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake, u roku od tri mjeseca od dana objave prijave svaka zainteresirana osoba može podnijeti Institutu pismeni prigovor u kojem se obrazlaže zašto prijava imena podrijetla ili zemljopisne oznake ne ispunjava uvjete za registraciju propisane ovim Zakonom.

(2) Rok za podnošenje prigovora iz stavka (1) ovoga članka ne može se ni iz kojeg razloga produljiti niti se nakon isteka navedenoga roka mogu podnijeti bilo kakve dopune prigovora, uključujući i dostavljanje dodatnih dokaza kojima se prigovor opravdava.

(3) Nositelj trgovačkog imena ili registriranog žiga u roku iz stavka (1) ovoga članka može podnijeti prigovor na objavljenu prijavu imena podrijetla ili zemljopisne oznake ako je neka od njih u potpunosti ili djelomično istovjetna tom trgovačkom imenu ili žigu registriranom u dobroj vjeri, pod uvjetom da bi registracija imena podrijetla ili zemljopisne oznake mogla ugroziti pravo tog trgovačkog imena ili žiga, uzimajući u obzir stvarnu vjerojatnoću izazivanja zabune u javnosti.

(4) Nositelj žiga visokog ugleda (čuveni žig) i nositelj nedvojbeno poznatog žiga u smislu članka 6.bis Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva, koji su poznatost i ugled stekli ranijom dugotrajnom uporabom u BiH, mogu u roku iz stavka (1) ovoga članka podnijeti prigovor na objavljenu prijavu imena podrijetla ili zemljopisne oznake ako bi registracija imena podrijetla ili zemljopisne oznake mogla dovesti potrošače u zabludu o pravom podrijetlu proizvoda.

(5) Podnositelj prigovora u postupku povodom prigovora ima status stranke.

Članak 34. (Sadržaj prigovora)

(1) Prigovor mora naročito sadržavati:

a) ime i prezime, odnosno naziv podnositelja prigovora i njegovu adresu, odnosno poslovno sjedište,

b) detaljno obrazložene sve razloge i dokaze na kojima podnositelj prigovora temelji prigovor i kojima dokazuje status zainteresirane osobe,

c) sve objavljene podatke o prijavi protiv koje se podnosi prigovor, uključujući i broj prijave, ime i prezime i adresu, odnosno naziv i poslovno sjedište podnositelja prijave,

d) uredno ovlaštenje, ako se prigovor podnosi posredstvom punomoćnika.

(2) Prigovor se podnosi u dva primjerka.

Članak 35. (Postupak povodom prigovora)

(1) Nakon zaprimanja prigovora Institut ispituje je li prigovor u svemu podnesen sukladno čl. 33. i 34. ovoga Zakona.

(2) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka (1) ovoga članka, Institut će zaključkom odbaciti prigovor.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka (1) ovoga članka, Institut će dostaviti prigovor podnositelju prijave i pozvati ga da se o njemu pismeno očituje u roku od 60 dana.

(4) Rok iz stavka (3) ovoga članka ne može se produžiti niti podnositelj prijave nakon njegovog isteka može podnijeti dopune svojeg odgovora na prigovor, uključujući i dodatne dokaze.

(5) Ako se podnositelj prijave ne očituje o prigovoru u roku iz stavka (3) ovoga članka, Institut će zaključkom obustaviti postupak povodom podnesene prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake.

(6) Ako podnositelj prijave u roku iz stavka (3) ovoga članka odgovori na prigovor, Institut ispituje opravdanost navoda iz prigovora, pri čemu može odrediti usmenu raspravu ili zatražiti stručno mišljenje od mjerodavne institucije ili pojedinca o prijepornim pitanjima iz prigovora.

(7) Nakon provedbe postupka po prigovoru, na temelju utvrđenih činjenica, Institut će donijeti rješenje o odbijanju prigovora ili o odbijanju prijave imena podrijetla ili zemljopisne oznake.

Članak 36.

(Rješenje o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Ako prijava imena podrijetla ili zemljopisne oznake ispunjava sve uvjete propisane ovim Zakonom i ako nije podnesen prigovor ili je prigovor odbačen ili odbijen, Institut će donijeti rješenje o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake i predmetno ime podrijetla odnosno zemljopisnu oznaku, s propisanim bibliografskim podacima, upisati u Registar imena podrijetla odnosno Registar zemljopisnih oznaka, te podatke o tomu objaviti u službenom glasilu.

(2) Podaci o registriranom imenu podrijetla ili registriranoj zemljopisnoj oznaci koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

Članak 37.

(Trajanje imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake)

Trajanje registriranog imena podrijetla odnosno registrirane zemljopisne oznake nije ograničeno.

DIO ČETVRTI - POSTUPAK POVODOM PRIJAVE ZA PRIZNANJE STATUSA OVLAŠTENOG KORISNIKA IMENA PODRIJETLA ILI ZEMLJOPISNE OZNAKE

Članak 38.

(Pokretanje postupka za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Postupak za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake pokreće se prijavom za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake (u daljnjem tekstu: prijava ovlaštenog korisnika).

(2) Prijavu ovlaštenog korisnika mogu podnijeti fizičke ili pravne osobe, kao i njihove udruge koje na određenom zemljopisnom području proizvode one proizvode na koje se odnosi registrirano ili prijavljeno ime podrijetla ili zemljopisna oznaka.

(3) Za podnošenje prijave ovlaštenog korisnika plaćaju se propisana pristojba i troškovi postupka.

Članak 39.
(Bitni dijelovi prijave ovlaštenog korisnika)

(1) Bitni dijelovi prijave ovlaštenog korisnika su:

- a) zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake,
- b) dokaz o obavljanju određene djelatnosti na određenom zemljopisnom području.

(2) Bitan dio prijave za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla jest i dokaz o obavljenoj kontroli posebnih svojstava proizvoda od ovlaštene akreditirane organizacije navedene u prijavi imena podrijetla.

Članak 40.
(Zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake sadrži:

- a) podatke o podnosiocu prijave,
- b) zemljopisni naziv zaštićen imenom podrijetla ili zemljopisnom oznakom koji korisnik želi koristiti,
- c) vrstu proizvoda koji se obilježava određenim zemljopisnim nazivom,
- d) naziv područja ili mjesta iz kojeg proizvod potječe,
- e) način obilježavanja proizvoda,
- f) izgled zemljopisne oznake ili imena podrijetla,
- g) naznaku o osobenim svojstvima proizvoda,
- h) potpis podnosioca prijave,
- i) dokaz o plaćenju propisanoj pristojbi i troškovima postupka.

(2) Zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla, uz elemente iz stavka (1) ovoga članka, sadrži i naznaku o ovlaštenoj akreditiranoj organizaciji koja obavlja kontrolu posebnih svojstava proizvoda.

Članak 41.
(Dokaz o obavljanju određene djelatnosti na određenom području)

Dokazom o obavljanju određene djelatnosti, odnosno proizvodnji određenog proizvoda na određenom području, smatrat će se odgovarajuće potvrde i rješenja koja su izdala nadležna tijela.

Članak 42.

(Dokaz o obavljenoj kontroli posebnih svojstava proizvoda)

- (1) Dokazom o obavljenoj kontroli posebnih svojstava proizvoda smatrat će se isprava (uvjerenje, certifikat, potvrda ili izvješće) o obavljenoj kontroli posebnih svojstava određenog proizvoda izdana od ovlaštene akreditirane organizacije, koja je u zahtjevu za registraciju imena podrijetla i zahtjevu za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla navedena kao organizacija koja obavlja kontrolu proizvoda, a kojom se potvrđuje da kontrolirani proizvod posjeduje sva ona posebna svojstva i kakvoću navedene u elaboratu o načinu proizvodnje proizvoda i posebnim svojstvima i kakvoći proizvoda iz članka 23. stavak (2) ovoga Zakona.
- (2) Isprava iz stavka (1) ovoga članka vrijedi jednu godinu od dana izdavanja.

Članak 43.

(Datum podnošenja prijave ovlaštenog korisnika)

- (1) Za priznanje datuma podnošenja prijave ovlaštenog korisnika potrebno je da prijava podnesena Institutu na taj datum sadrži bitne dijelove iz članka 39. ovoga Zakona.
- (2) Institut potvrđuje zaprimanje prijave podnositelju prijave na njegovom primjerku.
- (3) Nakon zaprimanja prijave Institut ispituje sadrži li prijava dijelove iz stavka (1) ovoga članka.
- (4) Ako prijava ne sadrži dijelove iz stavka (1) ovoga članka, Institut će pozvati podnositelja prijave da u roku od 30 dana, koji se ne može produljiti, otkloni nedostatke zbog kojih prijava nije mogla biti upisana u odgovarajući registar prijava ovlaštenih korisnika.
- (5) Ako podnositelj prijave u roku iz stavka (4) ovoga članka ne otkloni nedostatke, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.
- (6) Ako podnositelj prijave u roku iz stavka (4) ovoga članka otkloni nedostatke, Institut će zaključkom priznati kao datum podnošenja prijave onaj datum kada je podnositelj prijave otklonio uočene nedostatke.

Članak 44.

(Registar prijava ovlaštenih korisnika imena podrijetla i Registar prijava ovlaštenih korisnika zemljopisne oznake)

U Registar prijava ovlaštenih korisnika imena podrijetla i Registar prijava ovlaštenih korisnika zemljopisne oznake upisuju se podaci o bitnim dijelovima prijave ovlaštenog korisnika iz članka 39. ovoga Zakona i drugi podaci propisani provedbenim propisom.

Članak 45.

(Redoslijed ispitivanja prijave ovlaštenog korisnika)

- (1) Prijave ovlaštenog korisnika ispituju se prema redoslijedu određenom datumom njihovog podnošenja.

(2) Iznimno od odredbe stavka (1) ovoga članka, prijava se može ispitati po žurnom postupku:

a) u slučaju sudskog spora ili pokrenutog inspekcijskog nadzora ili carinskog postupka,

b) ako je podnesen zahtjev za međunarodnu registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake,

c) ako je, suglasno drugim propisima, u određenom roku neophodno izvršiti registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake i steći status njihovih ovlaštenih korisnika, uz obvezu podnošenja posebnog zahtjeva za to.

(3) U slučaju iz stavka (2) ovoga članka podnosi se zahtjev za ispitivanje prijave po žurnom postupku.

(4) Za zahtjev za ispitivanje prijave po žurnom postupku iz stavka (2) toč. b) i c) ovoga članka plaćaju se pristojbe i troškovi postupka.

Članak 46.

(Ispitivanje urednosti prijave ovlaštenog korisnika)

(1) Postupak ispitivanja urednosti prijave ovlaštenog korisnika obuhvaća ispitivanje svih uvjeta propisanih ovim Zakonom i provedbenim propisom.

(2) Prijava je uredna ako sadrži bitne dijelove iz čl. 39., 40., 41. i 42. ovoga Zakona, dokaz o uplati pristojbe i troškova postupka i druge propisane podatke.

(3) Ako utvrdi da prijava nije uredna, Institut će pismenim putem, uz navođenje razloga, pozvati podnositelja prijave da je uredi u roku koji ne može biti kraći od 30 dana niti dulji od 90 dana.

(4) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave, uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka, Institut će produljiti rok iz stavka (3) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 90 dana.

(5) Ako podnositelj prijave ne uredi prijavu u ostavljenom roku ili ne plati pristojbu i troškove postupka za njezino uređivanje, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.

(6) U slučaju iz stavka (5) ovoga članka, uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka, podnositelj prijave može podnijeti prijedlog za vraćanje u prijašnje stanje u roku od tri mjeseca od dana primitka zaključka o odbacivanju.

Članak 47.

(Ispitivanje uvjeta za priznanje statusa ovlaštenog korisnika)

Ako je prijava za priznanje statusa ovlaštenog korisnika uredna, sukladno odredbama čl. 39. do 42. ovoga Zakona, Institut ispituje jesu li ispunjeni uvjeti za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake.

Članak 48.

(Rješenje o odbijanju priznanja statusa ovlaštenog korisnika)

(1) Ako utvrdi da prijava ovlaštenog korisnika ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, Institut će pismeno obavijestiti podnositelja prijave ovlaštenog korisnika o razlozima zbog kojih mu se ne može priznati status ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake i pozvati ga da se u roku od 60 dana očituje o tim razlozima.

(2) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave ovlaštenog korisnika, uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka, Institut može produžiti rok iz stavka (1) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 90 dana.

(3) Ako se podnositelj prijave u ostavljenom roku očituje o razlozima zbog kojih mu se ne može priznati status ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, Institut je dužan pribaviti mišljenje stručnjaka iz članka 29. stavak (2) ovoga Zakona o njegovom očitovanju.

(4) Ako stručnjak iz članka 29. stavak (2) ovoga Zakona ne dostavi traženo mišljenje u roku od 60 dana od dana kada mu je zatraženo, Institut će postupak ispitivanja uvjeta za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake nastaviti bez pribavljenog mišljenja.

(5) Institut će rješenjem odbiti zahtjev za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake ako se podnositelj prijave za priznanje statusa ovlaštenog korisnika uopće ne očituje ili se očituje, a Institut ili stručnjak iz članka 29. stavak (2) ovoga Zakona i dalje smatra da se podnositelju prijave ovlaštenog korisnika ne može priznati status ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake.

Članak 49.

(Pretvaranje prijave za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla u prijavu za priznanje statusa ovlaštenog korisnika zemljopisne oznake, i obratno)

(1) Ako je tijekom postupka povodom prijave ovlaštenog korisnika, sukladno odredbi članka 31. ovoga Zakona, došlo do pretvaranja prijave imena podrijetla u prijavu zemljopisne oznake, ili pretvaranja prijave zemljopisne oznake u prijavu imena podrijetla, podnositelj prijave za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake čije je pretvaranje izvršeno dužan je, uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka, podnijeti zahtjev za pretvaranje prijave za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla u prijavu za priznanje statusa ovlaštenog korisnika zemljopisne oznake, ili obratno.

(2) Institut je dužan bez odgode obavijestiti sve podnositelje prijave ovlaštenog korisnika da je, sukladno odredbi članka 31. ovoga Zakona, podnesen zahtjev za pretvaranje prijave imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake.

(3) Institut donosi poseban zaključak o pretvaranju odgovarajuće prijave i upisuje podatke o pretvorenoj prijavi u odgovarajuće registre.

Članak 50.

(Zaključak o plaćanju pristojbe za priznanje statusa ovlaštenog korisnika)

(1) Ako prijava ovlaštenog korisnika ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom za priznanje podnositelju prijave statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, Institut će zaključkom pozvati podnositelja prijave ovlaštenog korisnika da plati pristojbu i troškove postupka za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake za prve tri godine i troškove objave podataka o ovlaštenom korisniku imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, te da dostavi dokaze o izvršenim uplatama.

(2) Ako podnositelj prijave u roku od 30 dana ne dostavi dokaze o izvršenim uplatama iz stavka (1) ovoga članka, Institut će posebnim zaključkom obustaviti postupak po prijavi.

(3) U slučaju iz stavka (2) ovoga članka podnositelj prijave ovlaštenog korisnika može, uz plaćanje propisane pristojbe i troškova postupka, podnijeti prijedlog za vraćanje u prijašnje stanje u roku od tri mjeseca od dana primitka zaključka o obustavljanju postupka.

Članak 51.

(Rješenje o priznanju i upisivanje statusa ovlaštenog korisnika u odgovarajući registar)

(1) Kada podnositelj prijave ovlaštenog korisnika dostavi dokaze o izvršenim uplatama iz članka 50. stavak (1) ovoga Zakona, Institut će donijeti rješenje o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, te priznati status podnositelja prijave ovlaštenog korisnika, s propisanim bibliografskim podacima, upisati u Registar ovlaštenih korisnika imena podrijetla odnosno Registar ovlaštenih korisnika zemljopisnih oznaka.

(2) Podaci iz stavka (1) ovoga članka koji se upisuju u odgovarajući registar uređuju se provedbenim propisom.

Članak 52.

(Izdavanje isprave i objavljivanje podataka o statusu ovlaštenog korisnika)

(1) Ovlaštenom korisniku imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake Institut izdaje ispravu o statusu ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, a propisane podatke o priznatom statusu ovlaštenog korisnika objavljuje u službenom glasilu.

(2) Sadržaj isprave o statusu ovlaštenog korisnika i podaci koji se objavljuju u službenom glasilu iz stavka (1) ovoga članka uređuju se provedbenim propisom.

Članak 53.

(Trajanje statusa ovlaštenog korisnika)

(1) Status ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake traje tri godine od dana upisivanja priznatog statusa u Registar ovlaštenih korisnika imena podrijetla odnosno Registar ovlaštenih korisnika zemljopisnih oznaka.

(2) Status ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, na zahtjev ovlaštenog korisnika, uz podnošenje dokaza o ispunjavanju uvjeta propisanih ovim Zakonom i plaćenju propisanoj pristojbi i troškovima postupka, može biti obnovljen neograničeni broj puta, sve dok traje odgovarajuće ime podrijetla odnosno zemljopisna oznaka.

(3) Sadržaj zahtjeva iz stavka (2) ovoga članka uređuje se provedbenim propisom.

DIO PETI - SADRŽAJ I OPSEG PRAVA OVLAŠTENOG KORISNIKA IMENA PODRIJETLA ILI ZEMLJOPISNE OZNAKE

Članak 54.

(Korištenje registriranog imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake)

(1) Registrirano ime podrijetla odnosno zemljopisnu oznaku mogu koristiti samo osobe kojima je priznat status ovlaštenih korisnika toga imena podrijetla odnosno te zemljopisne oznake i koje su upisane u odgovarajući registar.

(2) Ovlašteni korisnici nekog imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake imaju isključivo pravo to ime podrijetla odnosno zemljopisnu oznaku koristiti za obilježavanje proizvoda na koje se to ime podrijetla odnosno zemljopisna oznaka odnosi.

(3) Ovlašteni korisnici imena podrijetla imaju isključivo pravo obilježavati svoj proizvod oznakom "kontrolirano ime podrijetla".

(4) Prava iz st. (2) i (3) ovoga članka obuhvaćaju i korištenje imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake na ambalaži, katalogima, prospektima, oglasima, posterima i drugim oblicima ponude, uputama, računima, u poslovnoj korespondenciji i drugim oblicima poslovne dokumentacije, kao i na uvoz i izvoz proizvoda obilježenih tim imenom podrijetla odnosno zemljopisnom oznakom.

Članak 55.

(Nedopuštene radnje)

(1) Nije dopuštena uporaba registriranog imena podrijetla ili zemljopisne oznake u sljedećim slučajevima:

- a) uporaba od osobe koja ne obavlja i nema upisanu potrebnu djelatnost u određeni registar,
- b) bilo koja uporaba za označavanje proizvoda čiji su kakvoća, ugled ili neko drugo svojstvo lošiji od onoga što je upisano u registar glede imena podrijetla ili zemljopisne oznake,
- c) bilo koja uporaba za označavanje proizvoda koji nisu obuhvaćeni registracijom, ali koji su iste vrste kao proizvodi obuhvaćeni registracijom,

d) bilo koja uporaba lažnog ili prevarnog obavještanja glede zemljopisnog podrijetla, prirode i kakvoće proizvoda na pakiranju, promidžbenom materijalu ili drugim dokumentima tako da ostavlja dojam postojanja veze između proizvoda i zaštićenog zemljopisnog naziva,

e) bilo koja uporaba koja, iako točno glede naziva teritorija, regije ili mjesta iz kojega proizvod potječe, navodi javnost na pogrešno mišljenje da proizvod potječe iz drugog područja,

f) bilo koja uporaba prijevoda, transkripcije ili transliteracije, čak i kada je naznačeno pravo podrijetlo proizvoda, i naziva koji je popraćen izrazima kao što su: "stil", "tip", "metoda", "po postupku", "način", "imitacija", "proizveden u" i sl.,

g) svaki drugi postupak koji bi mogao dovesti javnost u zabludu o zemljopisnom podrijetlu proizvoda.

(2) Nedopuštene radnje iz stavka (1) ovoga članka ne odnose se na uporabu naziva koji je dio naziva poduzeća tijekom njegovog djelovanja, osim ako je takav naziv korišten u svrhu obmanjivanja javnosti.

Članak 56.

(Odnos prema ranije registriranom žigu)

Odredbe ovoga Zakona neće utjecati na podobnost za registraciju, valjanost registracije žiga ili prava na uporabu žiga na temelju činjenice da je takav žig istovjetan ili sličan registriranoj zemljopisnoj oznaci, ako je žig koji je u pitanju prijavljen ili registriran u dobroj vjeri, ili su prava na žig stečena uporabom u dobroj vjeri prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona ili prije nego što je zemljopisna oznaka zaštićena u svojoj zemlji podrijetla.

Članak 57.

(Uporaba osobnog imena)

Odredbe ovoga Zakona ni na koji način neće utjecati na bilo koju osobu da u svojem poslovanju koristi svoje osobno ime ili ime svojeg prethodnika u poslu, osim ako se to ime koristi na način da dovede javnost u zabludu.

Članak 58.

(Zabrana prijenosa)

(1) Registrirano ime podrijetla i registrirana zemljopisna oznaka ne mogu biti predmetom ugovora o prijenosu prava, licenciji, zalogu, franšizi i slično.

(2) Ako je registrirano ime podrijetla ili registrirana zemljopisna oznaka predmetom prijavljenog ili registriranog žiga, takav žig ne može se prenositi, ustupati, davati u zalog i slično.

(3) Registrirano ime podrijetla i registrirana zemljopisna oznaka koje imaju više ovlaštenih korisnika mogu isključivo biti predmetom zajedničkog žiga ili žiga jamstva.

DIO ŠESTI - PRESTANAK VAŽENJA IMENA PODRIJETLA ODNOSNO ZEMLJOPISNE OZNAKE

Članak 59.

(Prestanak važenja imena podrijetla ili zemljopisne oznake u zemlji podrijetla)

- (1) Registrirano ime podrijetla ili registrirana zemljopisna oznaka prestaju važiti ako im prestane zaštita u zemlji njihovog podrijetla.
- (2) Na zahtjev zainteresirane osobe, uz podnošenje potvrde koju je izdalo nadležno tijelo zemlje podrijetla određenog imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake, ili po primitku obavijesti nadležnoga tijela zemlje podrijetla određenog imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake da je tom imenu podrijetla odnosno zemljopisnoj oznaci prestala zaštita u zemlji podrijetla, Institut će donijeti rješenje o prestanku važenja imena podrijetla ili zemljopisne oznake.
- (3) Rješenje iz stavka (2) ovoga članka Institut će upisati u odgovarajući registar i u svojem će službenom glasilu objaviti propisane podatke o prestanku važenja imena podrijetla ili zemljopisne oznake.
- (4) Podaci iz stavka (3) ovoga članka koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

Članak 60.

(Prestanak važenja zemljopisne oznake na temelju sudske odluke)

- (1) Zainteresirana osoba može, tužbom kod nadležnoga suda, pokrenuti postupak za utvrđivanje da je određena zemljopisna oznaka postala generički odnosno uobičajeni naziv određenog proizvoda.
- (2) Registrirana zemljopisna oznaka prestaje važiti na temelju pravomoćne sudske odluke kojom se utvrđuje da je postala generički odnosno uobičajeni naziv određenog proizvoda.
- (3) Registrirana zemljopisna oznaka koja je u svojoj zemlji podrijetla registrirana i zaštićena kao ime podrijetla ne može biti proglašena generičkim odnosno uobičajenim nazivom određenog proizvoda sve dok takva zaštita traje u zemlji podrijetla.
- (4) Nakon što zaprimi sudsku odluku iz stavka (2) ovoga članka, Institut će odluku upisati u odgovarajuće registre i u svojem će službenom glasilu objaviti propisane podatke o prestanku važenja zemljopisne oznake.
- (5) Podaci iz stavka (4) ovoga članka koji se objavljuju uređuju se provedbenim propisom.

DIO SEDMI - PRESTANAK I UKIDANJE STATUSA OVLAŠTENOG KORISNIKA IMENA PODRIJETLA ILI ZEMLJOPISNE OZNAKE

Članak 61.

(Prestanak statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

Status ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake prestaje i prije isteka predviđenog roka iz članka 53. stavak (1) ovoga Zakona:

- a) ako se ovlašteni korisnik imena podrijetla ili zemljopisne oznake odrekne svojega statusa - idućega dana od dana predaje Institutu podneska o odricanju,
- b) ako je sukladno članku 59. odnosno 60. ovoga Zakona prestalo važiti ime podrijetla ili zemljopisna oznaka temeljem odluke suda ili Instituta - danom određenim tom odlukom,
- c) ako je prestala pravna osoba, odnosno ako je umrla fizička osoba koja ima status ovlaštenog korisnika - danom prestanka pravne osobe, odnosno smrti fizičke osobe, osim ako taj status nije prešao na pravne sljednike pravne osobe.

Članak 62.

(Ukidanje rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika)

- (1) Na zahtjev zainteresirane osobe, Institut može ukinuti rješenje o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake ako utvrdi da su prestali postojati uvjeti za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake predviđeni ovim Zakonom.
- (2) U postupku povodom zahtjeva za ukidanje rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake, ovlašteni korisnik imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake dužan je dokazati da postoje zakonom propisani uvjeti za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake.
- (3) Ako podnositelj zahtjeva za ukidanje rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake tijekom postupka odustane od svojega zahtjeva, Institut može nastaviti postupak po službenoj dužnosti.
- (4) U postupku povodom zahtjeva za ukidanje rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake sukladno se primjenjuju odredbe čl. 34. i 35. ovoga Zakona.
- (5) Osobi koja je upisana u odgovarajući registar kao ovlašteni korisnik imena podrijetla ili zemljopisne oznake prestaje status ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake idućega dana od dana pravomoćnosti rješenja o ukidanju rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla odnosno zemljopisne oznake.

**DIO OSMI - PROGLAŠAVANJE NIŠTAVIM RJEŠENJA O REGISTRACIJI IMENA
PODRIJETLA ILI ZEMLJOPISNE OZNAKE, ODNOSNO RJEŠENJA O PRIZNANJU
STATUSA OVLAŠTENOG KORISNIKA IMENA PODRIJETLA ILI ZEMLJOPISNE OZNAKE**

Članak 63.

(Uvjet za proglašavanje ništavim rješenja o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno o priznanju statusa ovlaštenog korisnika)

Rješenje o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno rješenje o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake može se proglasiti ništavim ako se utvrdi da u vrijeme njihovog donošenja nisu bili ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom za registraciju imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno za priznanje statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake.

Članak 64.

(Prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

(1) Rješenje o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno rješenje o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake može se proglasiti ništavim po službenoj dužnosti ili po prijedlogu zainteresirane osobe ili pravobranitelja BiH ili ombudsmana BiH za sve vrijeme trajanja imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake.

(2) Ako je uložena prigovor na podnesenu prijavu imena podrijetla ili zemljopisne oznake iz razloga propisanih u članku 33. st. (3) i (4) ovoga Zakona pa je rješenje o odbijanju prigovora konačno, ista osoba ne može podnijeti prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja iz istih razloga koji su navedeni u odbijenom prigovoru, osim ako podnositelj prijedloga ne dostavi nove dokaze koji bi sami ili u vezi s već korištenim dokazima mogli dovesti do drugačijeg rješenja u postupku povodom prigovora.

(3) Uz prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja podnose se odgovarajući dokazi.

Članak 65.

(Postupak za proglašavanje ništavim rješenja)

(1) Postupak za proglašavanje ništavim rješenja pokreće se pisanim prijedlogom za proglašavanje ništavim rješenja.

(2) Sadržaj prijedloga iz stavka (1) ovoga članka, kao i prilozi uz prijedlog, uređuju se provedbenim propisom.

(3) Prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja je uredan ako sadrži propisane podatke.

(4) Ako prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja nije uredan, Institut će pozvati podnositelja prijedloga da ga uredi u roku od 30 dana od dana primitka poziva.

- (5) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijedloga, uz plaćanje pristojbe i troškova postupka, Institut će produljiti rok iz stavka (4) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 60 dana.
- (6) Ako podnositelj prijedloga u roku iz stavka (4) ovoga članka ne postupi po pozivu, Institut će zaključkom odbaciti prijedlog.
- (7) Institut će uredan prijedlog dostaviti protivniku predlagatelja i pozvati ga da u roku od 30 dana od dana primitka poziva dostavi svoj odgovor.
- (8) Na obrazloženi zahtjev protivnika predlagatelja, uz plaćanje pristojbe i troškova postupka, Institut će produljiti rok iz stavka (7) ovoga članka za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana niti dulje od 60 dana.
- (9) Ako protivnik predlagatelja u ostavljenom roku ne odgovori na prijedlog za proglašavanje ništavim rješenja, Institut će proglasiti ništavim rješenje o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno rješenje o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake.
- (10) Ako to ocijeni nužnim, Institut može odrediti usmenu raspravu o podnesenom prijedlogu za proglašavanje ništavim rješenja.
- (11) Nakon provedbe postupka povodom prijedloga za proglašavanje ništavim rješenja na temelju prijedloga iz članka 64. stavak (1) ovoga Zakona, Institut može u svako doba donijeti rješenje o proglašavanju ništavim rješenja o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake.
- (12) Rješenje o proglašavanju ništavim rješenja o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake, koje je konačno u upravnom postupku, Institut će objaviti u službenom glasilu.

Članak 66.

(Djelovanje na pravomoćnu sudsku presudu)

Proglašavanje ništavim rješenja o registraciji imena podrijetla ili zemljopisne oznake, odnosno rješenja o priznanju statusa ovlaštenog korisnika imena podrijetla ili zemljopisne oznake, nema djelovanje na sudske odluke u vezi s utvrđivanjem povrede prava koje su u trenutku donošenja toga rješenja bile pravomoćne, pod uvjetom da je tužitelj odnosno ovlašteni korisnik imena podrijetla ili zemljopisne oznake bio savjestan.

DIO DEVETI - ŽALBENI POSTUPAK

Članak 67.

(Pravo žalbe)

- (1) Protiv odluka Instituta donesenih u prvom stupnju stranka čijem zahtjevu u cjelini ili u dijelu nije udovoljeno ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke.

(2) Druge stranke u postupku koji je okončan odlukom protiv koje se podnosi žalba smatraju se strankama u žalbenom postupku.

Članak 68.
(Sadržaj žalbe)

Osim podataka koje mora sadržavati svaki podnesak, žalba mora sadržavati i:

- a) oznaku upravnog akta protiv kojeg se podnosi,
- b) izjavu o tomu da se upravni akt pobija u cjelini ili u određenom dijelu,
- c) razloge zbog kojih se podnosi žalba,
- d) obrazloženje žalbe sa svim dokazima kojima podnositelj žalbe potvrđuje svoje navode iz žalbe,
- e) potpis podnositelja žalbe,
- f) ovlaštenje, ako se žalba podnosi posredstvom punomoćnika.

Članak 69.
(Povjerenstvo za žalbe)

(1) Povjerenstvo za žalbe osniva se kao neovisno tijelo za odlučivanje o žalbi sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Povjerenstvo za žalbe ima tri člana, od kojih je jedan predsjednik Povjerenstva za žalbe, i tri zamjenika članova, od kojih je jedan zamjenik predsjednika.

(3) članove Povjerenstva za žalbe imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara) između neovisnih stručnjaka u području prava industrijskog vlasništva i državnih službenika Instituta, na način uređen odlukom Vijeća ministara.

(4) Sjedište Povjerenstva za žalbe je pri Institutu.

(5) Institut osigurava Povjerenstvu za žalbe radni prostor i potrebnu opremu za rad, kao i obavljanje uredskih i administrativnih poslova.

(6) Povjerenstvo za žalbe ima svoj poseban pečat.

(7) Predsjednik Povjerenstva za žalbe upravlja njegovim radom.

(8) U slučaju odsutnosti predsjednika Povjerenstva za žalbe, zamjenjuje ga zamjenik predsjednika, a člana zamjenik člana Povjerenstva za žalbe.

(9) Predsjednik i članovi Povjerenstva za žalbe neovisni su u radu, nisu obvezani bilo kakvim uputama ravnatelja Instituta i svoje zadaće obavljaju nepristrano, sukladno zakonu i pravilima struke.

(10) Predsjednik i članovi Povjerenstva za žalbe imaju položaj neovisnih stručnjaka, a naknadu za svoj rad ostvaruju sukladno provedbenom propisu o naknadama za rad u Povjerenstvu za žalbe.

(11) članovi Povjerenstva za žalbe i zamjenici članova koji su sudjelovali u donošenju odluke u prvostupanjskom postupku, ili ako postoje neki drugi razlozi za njihovo izuzeće, ne mogu sudjelovati u postupku povodom žalbe u konkretnom predmetu.

(12) Povjerenstvo za žalbe donosi poslovnik o radu.

Članak 70.
(Odlučivanje o žalbi)

(1) Povjerenstvo za žalbe odlučuje većinom glasova na sjednici.

(2) Povjerenstvo za žalbe odlučuje na temelju podnesene žalbe, a kada to smatra nužnim, može odrediti održavanje usmene rasprave.

(3) U postupku odlučivanja o žalbi na odgovarajući se način primjenjuju odredbe čl. 27., 30., 35., 46., 48. i 65. ovoga Zakona.

DIO DESETI - GRAĐANSKOPRAVNA ZAŠTITA

Članak 71.
(Tužba zbog povrede prava)

(1) U slučaju povrede registriranog imena podrijetla ili registrirane zemljopisne oznake tužitelj može tužbom zahtijevati:

- a) utvrđivanje povrede prava,
- b) zabranu daljnjeg činjenja počinjene povrede i budućih sličnih povreda prestankom ili suzdržavanjem od radnji koje to pravo povređuju,
- c) uklanjanje stanja nastalog povredom prava,
- d) povlačenje predmeta povrede iz gospodarskih tokova uz uvažavanje interesa trećih savjesnih osoba,
- e) potpuno uklanjanje predmeta povrede iz gospodarskih tokova,
- f) uništenje predmeta kojima je počinjena povreda prava,
- g) uništenje sredstava koja su isključivo ili u pretežitoj mjeri namijenjena ili se rabe za činidbu povreda i koja su vlasništvo povreditelja,
- h) prepuštanje predmeta povrede nositelju prava uz naknadu troškova proizvodnje,
- i) naknadu imovinske štete i opravdanih troškova postupka,

j) objavljivanje presude o trošku tuženika.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevima iz stavka (1) toč. c), d), e), f), g) i h) ovog članka sud je dužan uzeti u obzir sve okolnosti slučaja, osobito razmjer između težine učinjene povrede i zahtjeva, kao i interes ovlaštene osobe za osiguravanjem efektivne zaštite prava.

(3) U postupku protiv osobe čije su usluge bile korištene za povredu prava, a postojanje te povrede već je pravomoćno ustanovljeno u postupku prema trećoj osobi, pretpostavlja se da postoji povreda prava.

(4) Postupak po tužbi iz stavka (1) ovoga članka je žuran.

Članak 72.

(Povreda imena podrijetla ili zemljopisne oznake)

Povredom imena podrijetla ili zemljopisne oznake smatra se svako neovlašteno korištenje imena podrijetla ili zemljopisne oznake u smislu članka 54. ovoga Zakona i činjenje neke od nedopuštenih radnji u smislu članka 55. ovoga Zakona.

Članak 73.

(Naknada štete)

(1) Za sve povrede prava iz ovoga Zakona vrijede opća pravila o naknadi štete i odgovornosti za štetu, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Osoba koja povrijedi ime podrijetla ili zemljopisnu oznaku dužna je platiti odštetu svim osobama koje imaju status ovlaštenog korisnika tog imena podrijetla odnosno te zemljopisne oznake, u opsegu koji se određuje prema općim pravilima o naknadi štete.

Članak 74.

(Penal)

(1) Ako je povreda imena podrijetla ili zemljopisne oznake učinjena namjerno ili krajnjom nepažnjom, tužitelj može tražiti od osobe koja je povrijedila ime podrijetla ili zemljopisnu oznaku naknadu do trostrukog iznosa stvarne štete i izmakle dobiti.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevu za plaćanje penala sud će uzimati u obzir sve okolnosti slučaja, a osobito opseg nastale štete, stupanj krivnje povreditelja i preventivni cilj penala.

Članak 75.

(Aktivna legitimacija za tužbu)

(1) Tužbu zbog povrede imena podrijetla ili zemljopisne oznake mogu podnijeti osobe iz članka 19. ovoga Zakona koje su ustanovile ime podrijetla ili zemljopisnu oznaku, ovlašteni korisnik imena podrijetla ili zemljopisne oznake, udruga potrošača i pravobranitelj BiH.

(2) Ako je pred Institutom odnosno sudom pokrenut postupak iz čl. 60., 62. ili 64. ovoga Zakona, sud koji postupka po tužbi iz članka 71. ovoga Zakona dužan je prekinuti postupak do konačne odluke Instituta ili suda.

Članak 76.
(Rok za podnošenje tužbe)

Tužba zbog povrede registriranog imena podrijetla ili zemljopisne oznake može se podnijeti u roku od tri godine od dana kada je tužitelj saznao za povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od pet godina od dana kad je povreda prvi puta počinjena.

Članak 77.
(Privremene mjere)

(1) Sud će odrediti privremenu mjeru u svrhu osiguranja zahtjeva prema odredbama ovoga Zakona ako predlagatelj učini vjerojatnim:

- a) da je nositelj prava iz ovoga Zakona i
- b) da je njegovo pravo povrijeđeno ili da prijete stvarna opasnost od povrede.

(2) Nositelj prava mora učiniti vjerojatnim i jednu od sljedećih pretpostavki:

- a) opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano,
- b) da je privremena mjera potrebna u svrhu sprečavanja nastanka štete koju će kasnije biti teško popraviti ili
- c) da pretpostavljeni povreditelj donošenjem privremene mjere koja bi se kasnije u postupku pokazala neopravdanom ne bi pretrpio veće negativne posljedice od onih koje bi bez donošenja takve privremene mjere pretrpio nositelj prava.

(3) Nositelj prava koji predlaže donošenje privremene mjere bez prethodnog obavještanja i saslušanja protivne strane dužan je, osim uvjeta iz st. (1) i (2) ovoga članka, učiniti vjerojatnim da bi bilo kakva odgoda donošenja privremene mjere prouzročila nositelju prava nastanak štete koju bi bilo teško popraviti.

(4) U slučaju donošenja privremene mjere prema odredbama stavka (3) ovoga članka, sud će protivnoj strani dostaviti rješenje o privremenoj mjeri odmah nakon njezinog izvršenja.

(5) Nositelj prava ne mora dokazivati opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano ako učini vjerojatnim da će predložena privremena mjera prouzročiti pretpostavljenom povreditelju samo neznatnu štetu.

(6) Smatra se da opasnost postoji ako bi zahtjeve trebalo ostvarivati u inozemstvu.

(7) Sud za osiguranje zahtjeva, prema stavku (1) ovoga članka, može odrediti bilo koju privremenu mjeru kojom se može postići cilj osiguranja, a osobito:

- a) pretpostavljenom povreditelju zabraniti radnje kojima se povređuje pravo iz ovoga Zakona,
- b) oduzeti, ukloniti iz prometa i pohraniti predmete povrede i sredstva povrede koji su isključivo ili u pretežnoj mjeri namijenjeni odnosno rabe se za činidbu povreda.

(8) Ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, sud će u rješenju odrediti i rok u kojem predlagatelj mora podnijeti tužbu u svrhu opravdavanja te mjere.

(9) Rok iz stavka (8) ovoga članka ne može biti dulji od 20 radnih dana, odnosno 31 kalendarskog dana, od dana dostavljanja rješenja predlagatelju, ovisno o tomu koji rok istječe kasnije.

(10) Sud mora odlučiti o prigovoru protiv rješenja o privremenoj mjeri u roku od 30 dana od dana podnošenja odgovora na prigovor, odnosno od isteka roka za podnošenje tog odgovora.

(11) Postupak u vezi s donošenjem privremene mjere je žuran.

Članak 78. (Osiguranje dokaza)

(1) Sud će donijeti rješenje o osiguranju dokaza ako predlagatelj pruži sudu razumne dokaze o tomu:

- a) da je nositelj prava iz ovog Zakona,
- b) da je njegovo pravo povrijeđeno ili da prijete stvarna opasnost od povrede,
- c) da će dokazi o toj povredi biti uništeni ili kasnije neće moći biti izvedeni.

(2) Nositelj prava koji traži donošenje rješenja o osiguranju dokaza bez prethodnog obavještanja i saslušanja protivne strane dužan je, osim uvjeta iz stavka (1) ovoga članka, učiniti vjerojatnim i postojanje opasnosti da će dokazi o povredi, zbog radnji protivne strane biti uništeni, ili da se kasnije neće moći izvesti.

(3) U slučaju donošenja odluke o osiguranju dokaza prema odredbama stavka (2) ovoga članka, sud će rješenje o osiguranju dostaviti protivnoj strani odmah nakon izvođenja dokaza.

(4) Sud može rješenjem iz stavka (1) ovoga članka odrediti da se izvede bilo koji dokaz, a osobito:

- a) očevid prostorija, poslovne dokumentacije, inventara, baza podataka, računalnih memorijskih jedinica ili drugih stvari,
- b) oduzimanje uzoraka predmeta povrede,
- c) pregled i predaju dokumenata,
- d) određivanje i saslušanje vještaka,
- e) saslušanje svjedoka.

(5) Osiguranje dokaza može se tražiti i nakon pravomoćno okončanog postupka, ako je to potrebno u svrhu pokretanja postupka prema izvanrednim pravnim lijekovima, ili za vrijeme takvog postupka.

(6) U postupku osiguranja dokaza, prema odredbama ovoga članka, primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona o parničnom postupku, a koje se odnose na privremene mjere, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno.

(7) Postupak osiguranja dokaza je žuran.

(8) Ako se kasnije pokaže da je prijedlog za osiguranje dokaza neopravdan ili ako nositelj prava taj prijedlog ne opravda, protivna strana ima pravo tražiti:

- a) vraćanje oduzetih predmeta,
- b) zabranu korištenja pribavljenih informacija,
- c) naknadu štete.

(9) Sud u postupku osiguranja dokaza, prema odredbama ovoga članka, mora osigurati zaštitu povjerljivih podataka stranaka i voditi brigu o tomu da se sudski postupak ne zlouporabi isključivo s namjerom pribavljanja povjerljivih podataka protivne strane.

Članak 79. (Dužnost obavještanja)

(1) Sud može tijekom parnice, zbog povrede prava iz ovog Zakona, na temelju opravdanog zahtjeva jedne od stranaka naložiti povreditelju prava da dostavi podatke o izvoru i distributivnim kanalima robe i usluga kojima se povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(2) Sud može naložiti da podatke iz stavka (1) ovoga članka dostave sudu i osobe koje u opsegu komercijalne djelatnosti:

- a) posjeduju robu za koju se sumnja da se njome povređuje pravo iz ovoga Zakona, ili
- b) koriste usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona, ili
- c) daju usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(3) Smatra se da je neka radnja poduzeta u opsegu komercijalne djelatnosti ako je poduzeta za pribavljanje posredne ili neposredne ekonomske koristi.

(4) Pojam komercijalne djelatnosti ne obuhvaća radnje savjesnih krajnjih potrošača.

(5) Sud može naložiti da podatke iz stavka (1) ovog članka dostavi sudu i osoba koju je neka od osoba navedenih u stavku (2) ovoga članka označila kao umiješanu u proizvodnju, izradu i distribuciju robe ili davanje usluga za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovoga Zakona.

(6) Podaci traženi na temelju stavka (1) ovoga članka mogu naročito obuhvaćati:

a) ime, adresu, odnosno tvrtku i sjedište proizvođača, izrađivača, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe, odnosno davatelja usluga, kao i namjeravanih prodavatelja na veliko i malo,

b) podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ili naručene robe ili usluga, kao i o cijenama ostvarenim za odnosnu robu i usluge.

Članak 80. (Izvođenje dokaza)

(1) Ako sud odluči da će izvesti predloženi dokaz koji se nalazi kod protivne strane, ta je strana dužna na zahtjev suda predati dokazna sredstva kojima raspolaže.

(2) Stavak (1) ovoga članka odnosi se i na bankarsku, financijsku i poslovnu dokumentaciju koja je pod nadzorom protivne strane, ako se radi o povredi koja dostiže opseg komercijalne djelatnosti.

(3) U postupku izvođenja dokaza primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno.

(4) Sud mora nakon izvođenja dokaza, sukladno stavku (1) ovoga članka, osigurati zaštitu povjerljivih podataka stranaka i voditi brigu o tomu da se sudski postupak ne zlouporabi isključivo s namjerom pribavljanja povjerljivih podataka protivne strane.

Članak 81. (Sredstvo osiguranja za protivnu stranu)

Na zahtjev osobe protiv koje je pokrenut postupak za određivanje privremene mjere ili osiguranja dokaza, sud može odrediti odgovarajući novčani iznos kao sredstvo osiguranja u slučaju da je zahtjev neutemeljen na teret podnositelja zahtjeva.

DIO JEDANAESTI - CARINSKE MJERE

Članak 82. (Zahtjev nositelja prava)

(1) Nositelj isključivih prava prema ovome Zakonu, koji opravdano sumnja da će doći do uvoza, provoza ili izvoza robe proizvedene protivno odredbama ovoga Zakona, može kod nadležnog carinskog tijela (u daljnjem tekstu: carinsko tijelo) podnijeti zahtjev za zaštitu svojih prava putem carinskih mjera privremenog zadržavanja robe od daljnjeg puštanja u promet.

(2) Zahtjev za zaštitu prava, prema stavku (1) ovoga članka, mora sadržavati:

a) podatke o podnositelju zahtjeva i o nositelju isključivog prava iz ovog Zakona, ako se ne radi o istoj osobi,

b) detaljan opis robe, koji omogućava njezinu identifikaciju,

- c) dokaze o tomu da je podnositelj zahtjeva, odnosno osoba koju je on ovlastio, nositelj isključivog prava iz ovoga Zakona u vezi s tom robom,
 - d) dokaze o tomu da je isključivo pravo vjerojatno povrijeđeno,
 - e) druge podatke kojima raspolaže podnositelj važne za odlučivanje o zahtjevu, kao što su podaci o lokaciji robe i njezinoj destinaciji, očekivani datum dolaska ili odlaska pošiljke, podaci o prijevoznom sredstvu, podaci o uvozniku, izvozniku, primatelju i sl.,
 - f) vremensko razdoblje u kojem će carinska tijela postupati prema zahtjevu i koje ne može biti dulje od dvije godine od dana podnošenja zahtjeva.
- (3) Carinsko tijelo može, prije donošenja odluke kojom udovoljava zahtjevu iz stavka (1) ovoga članka, tražiti od nositelja prava da položi osiguranje za troškove pohranjivanja i prijevoza robe, kao i za naknadu štete, koji bi u vezi s robom mogli nastati carinskom tijelu, kao i strani protiv koje je prihvaćen zahtjev iz stavka (1) ovoga članka.
- (4) Ako carinsko tijelo udovolji zahtjevu iz stavka (1) ovoga članka, ono o tomu obavještava sve carinske ispostave i nositelja prava.

Članak 83.

(Postupak nakon privremenog zadržavanja robe)

- (1) Ako carinska ispostava pri provedbi carinskog postupka nađe robu koja odgovara opisu robe iz odluke nadležnog carinskog tijela, ona će tu robu privremeno zadržati od daljnjeg puštanja u promet.
- (2) Odluka o privremenom zadržavanju robe uručuje se njezinom uvozniku.
- (3) U odluci iz stavka (2) ovoga članka određuje se da se vlasnik robe, odnosno osoba koja je ovlaštena za raspolaganje robom, u roku od deset radnih dana od dana privremenog zadržavanja može očitovati o tomu radi li se o krivotvorenoj robi, odnosno drugoj povredi prava iz ovoga Zakona.
- (4) Ako carinsko tijelo ne primi pisano očitovanje vlasnika ili osobe koja je ovlaštena raspolagati robom u roku iz stavka (3) ovoga članka, ono može na zahtjev i o trošku nositelja prava oduzeti i uništiti privremeno zadržanu robu.
- (5) Ako vlasnik robe ili osoba koja je ovlaštena raspolagati robom u roku iz stavka (3) ovoga članka podnese izjavu da se ne radi o krivotvorenoj robi, odnosno drugoj povredi prava iz ovoga Zakona, nositelj prava u roku od deset radnih dana od primitka obavijesti o takvoj izjavi može podnijeti tužbu zbog povrede prava.
- (6) Ako posebne okolnosti slučaja to opravdavaju, carinsko tijelo može, na zahtjev nositelja prava, odrediti dodatni rok za podnošenje tužbe iz stavka (5) ovoga članka, koji ne može biti dulji od deset radnih dana.

(7) Nositelj prava ili osoba koju on ovlasti može za vrijeme privremenog zadržavanja izvršiti pregled i kontrolu robe i prateće dokumentacije u opsegu koji je potreban za utvrđivanje njegovih zahtjeva i za ostvarivanje sudske zaštite njegovih prava uz osiguranje zaštite povjerljivih podataka.

(8) Pravo na pregled i kontrolu robe ima i njezin uvoznik.

(9) Ako nositelj prava ne podnese tužbu iz stavka (5) ovoga članka, privremeno zadržana roba pušta se u traženu carinski dopuštenu uporabu odnosno promet.

(10) Ako nositelj prava pokrene sudski postupak, carinsko tijelo donijet će odluku o zapljeni robe do donošenja pravomoćne sudske odluke.

Članak 84.

(Postupak po službenoj dužnosti)

(1) Ako carinska ispostava pri provedbi carinskog postupka u vezi s uvozom, prevozom ili izvozom robe opravdano sumnja da su određenom robom povrijeđena prava prema ovome Zakonu, ona će privremeno zadržati puštanje te robe u promet i o tomu obavijestiti carinsko tijelo.

(2) Carinsko tijelo pismeno obavještava nositelja prava o zadržavanju robe, o sumnji da se radi o povredi njegovih prava i o mogućnosti da podnese zahtjev prema članku 82. ovoga Zakona u roku od pet radnih dana od dana zadržavanja robe.

(3) Ako nositelj prava podnese zahtjev sukladno stavku (2) ovoga članka, roba se zadržava do donošenja odluke carinskog tijela.

(4) Ako carinsko tijelo udovolji zahtjevu iz članka 82. ovoga Zakona, roba se privremeno zadržava za daljnjih deset radnih dana.

(5) Nositelj prava u roku iz stavka (4) ovog članka mora provesti radnje iz članka 83. stavak (7) ovoga Zakona.

(6) Odredbe čl. 83. i 84. ovoga Zakona ne primjenjuju se na uvoz, prevoz ili izvoz robe u malim količinama namijenjenim za privatnu i nekomercijalnu uporabu, koje se unose ili iznose kao dio osobne prtljage ili šalju u malim pošiljkama.

Članak 85.

(Primjena drugih carinskih propisa)

(1) Na carinski postupak u vezi s robom kojom se povređuju prava iz ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju ostali carinski propisi.

(2) Bliže propise o provedbi carinskih mjera iz ovoga dijela Zakona donosi Vijeće ministara na prijedlog Uprave za neizravno oporezivanje BiH.

(3) Carinski postupak u vezi s robom kojom se povređuju prava iz ovoga Zakona je žuran.

DIO DVANAESTI - PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 86. (Prekršaji)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 200.000 KM kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili poduzetnik koji na način iz članka 72. ovoga Zakona povrijede registrirano ime podrijetla ili zemljopisnu oznaku.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stavka (1) ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi i kod poduzetnika.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stavka (1) ovoga članka fizička osoba.

(4) Predmeti koji su nastali činjenjem prekršaja iz stavka (1) ovoga članka oduzet će se i uništiti, a predmeti, odnosno uređaji namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje tih prekršaja će se oduzeti.

(5) Prekršajni postupak na temelju odredaba ovoga članka je žuran.

Članak 87. (Zaštitna mjera)

(1) Pravnoj osobi i poduzetniku koji počine prekršaje iz članka 86. stavak (1) ovoga Zakona u obavljanju djelatnosti može se izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se vrijeđa registrirano ime podrijetla ili zemljopisna oznaka u trajanju do jedne godine, ako je počinjeni prekršaj osobito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela ili drugih okolnosti počinjenog prekršaja.

(2) Pravnoj osobi i poduzetniku koji počine prekršaj iz članka 86. stavak (1) ovoga Zakona u povratu izreći će se zaštitna mjera zabrane djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se vrijeđa registrirano ime podrijetla ili zemljopisna oznaka u trajanju od najmanje jedne godine.

Članak 88. (Inspekcijska kontrola u vezi s prekršajima)

(1) Inspekcijsku kontrolu u vezi s prekršajima propisanim u članku 86. ovoga Zakona i izricanje zaštitne mjere propisane u članku 87. ovoga Zakona obavlja inspekcija nadležna za kontrolu tržišta u Federaciji BiH, Republici Srpskoj i Brčko Distriktu BiH.

(2) Inspekcijski postupak je žuran.

DIO TRINAESTI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 89.

(Prava priznata do primjene ovoga Zakona i provedbeni propisi za izvršenje ovoga Zakona)

- (1) Registrirane zemljopisne oznake koje vrijede na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju i dalje na snazi i na njih će se primjenjivati odredbe ovoga Zakona.
- (2) Ravnatelj Instituta donijet će provedbene propise za izvršenje ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, izuzev propisa iz članka 85. stavak (2) ovoga Zakona.
- (3) Provedbene propise u smislu stavka (2) ovoga članka čine: Pravilnik o postupku za priznanje oznake podrijetla proizvoda, imena podrijetla i zemljopisne oznake, Odluka o posebnim troškovima postupka za stjecanje i održavanje prava industrijskog vlasništva, Odluka o uvjetima za upis u registre zastupnika za zaštitu industrijskog vlasništva, Pravilnik o stručnom ispitu za zastupnike za zaštitu industrijskog vlasništva i Odluka o naknadi za rad u Povjerenstvu za žalbe.

Članak 90.

(Prestanak važenja drugih propisa i postupci za priznanje žiga u tijeku)

- (1) Početkom primjene ovoga Zakona prestaju važiti odredbe GLAVE II - VRSTE PRAVA INDUSTRIJSKOG VLASNIŠTVA Odjeljak 4. - ZEMLJOPISNA OZNAKA (čl. 116. - 126.) Zakona o industrijskom vlasništvu u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 3/02 i 29/02) koje se odnose na zemljopisnu oznaku, kao i odredbe koje se mogu sukladno primijeniti na zemljopisnu oznaku.
- (2) Iznimno od odredbe stavka (1) ovoga članka, Zakon o industrijskom vlasništvu u Bosni i Hercegovini primjenjivat će se i dalje na sve upravne postupke u vezi sa zemljopisnom oznakom koji nisu okončani do dana početka primjene ovoga Zakona.

Članak 91.

(Primjena međunarodnih ugovora)

Odredbe međunarodnih ugovora u vezi s oznakama zemljopisnog podrijetla, imenom podrijetla i zemljopisnom oznakom, kojima je pristupila Bosna i Hercegovina, primjenjuju se na predmete koje tretira ovaj Zakon i u slučaju sukoba s odredbama ovoga Zakona primjenjuju se odredbe međunarodnih ugovora.

Članak 92.

(Jedinstvena primjena odredaba o Povjerenstvu za žalbe u Zakonu o patentu, Zakonu o žigu i Zakonu o industrijskom dizajnu)

Odredbe čl. 69. i 70. ovoga Zakona i odgovarajuće odredbe Zakona o patentu, Zakona o žigu i Zakona o industrijskom dizajnu, kojima se uređuje Povjerenstvo za žalbe Instituta, primjenjuju se na način da se formira jedno povjerenstvo za žalbe.

Članak 93.
(Stupanje na snagu Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH", a primjenjuje se od 1. siječnja 2011. godine.

PSBiH broj 515/10
28. svibnja 2010. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Dr. **Milorad Živković**, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Sulejman Tihić, v. r.